

ROK IV

WARSZAWA, GRUDZIEŃ 1937

Nr 12

STEFAN NATANSON

W SPRAWIE RYTMIKI I CZYSTOŚCI INTONACJI W CHÓRZE *)

Pod nazwą muzyki wokalne] rozumiemy wszelki utwór muzyczny, wymagający przy wykonaniu głosu ludzkiego. Czy to będzie prosta piosenka ludowa, nucona przy pracy, lub pieśń, śpiewana przez zespół chór]alny a cappella, czy solowa pieśń artystyczna lub śpiew kościelny, czy oratorium lub opera nawet, zawsze mamy tu do czynienia z dziełem muzyki wokalne], której zasadniczą cechą — poza rzadkimi wyjątkami — jest oparcie o taki czy inny tekst słowny, o taką czy inną treść literacką. Należało by zatem przypuszczać, że w muzyce wokalne] treść literacka stanowi czynnik najważniejszy, sama zaś muzyka gra raczej rolę ilustracji tego tekstu. Głębsze jednak za-stanowienie się nad istotą muzyki wokalne] szybko musi każdego doprowadzić do przekonania, że pogląd taki byłby zupełnie błędny.

Najważniejsze znaczenie tekstu w muzyce wokalne] polega na tym, że stanowi on podniętę w twórczości samego kompozytora, punkt wyjścia niejako jego natchnienia, które nierzadko nawet kroczy potem

*) Referat, wygłoszony na Walnym Zjeździe Delegatów Zjednoczenia Polskich Związków Śpiewaczych i Muzycznych, w Warszawie, dn. 11 listopada 1937 r.